

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת מועד קטן

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - ע"י בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פניה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

מסכת מועד קטן

פ"א משקין בית השלחין

גמ' ב. - ד :

רש"י - חגיגה יח. - ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת - ששה עצורים ממלאכה כשביעי, ורק השביעי עצור בכל מלאכה - מסור לחכמים (תלוי בהפסד)

משנתנו, ר"י - משקין בית השלחין (צמא) בחוה"מ ובשביעית [פסידא] ממעיין (וראב"ע אוסר במעיין חדש [אתי לאינפולי הקרקע סביבה])
אבל לא ממי קילון (דולה) [טירחא יתירא, דלמא פסקי ויטרח להביא ממק"א]
ומי גשמים [אטו/נעשית קילון]
ואין משקין בית הבעל (מיושב בעמק) [הרווחה] ור"מ מתיר אפי' במעיין חדש
עושין צרכי רבים במועד ומציינין קברות, ויוצאין על הכלאים (על האפילות, ירקות)

ר"י - אסור להפנות אמה להשקות גינתו וחורבתו בחוה"מ

מנכש ומשקה זרעים בשבת - רבה - מלאכת חורש, רב יוסף - זורע, אביי ורב כהנא - שניהן לרבה מנכש בכלאים לוקה משום מקיים כר"ע [כלאים שדך לא]

היתר משקה זרעים במקום פסידא בשביעית - אביי - כרבי דבזה"ז שביעית מדרבנן
רבא - אפי' לחכמים - תולדות מדרבנן חוץ מזמירה ובצירה הכתובים

בשביעית מותר לקשקש (עידור) תחת זית וגפן לסתום בקעים של אילן, ולמלאות נקעים מים, ולחפור גומא תחת גפן למים

חרישה בשביעית מח' ר' יוחנן ור' אלעזר אם לוקה [כלל פרט וכלל]
או לא [פרט בל"ת וכלל בעשה = כלל ופרט, לר' אילעא, הוי תולדה]

איסור חרישה בתוספת שביעית [לר' ישמעאל - הלל"מ י' נטיעות ילדות בבית סאה עד ר"ה, זקינות עד ל' יום קודם; ר"ע - גזה"כ בחריש ובקציר תשבות] ואינו לוקה [ג"ש שבת שבת]
לר"ש עד הפסח בשדה לבן ועד עצרת בשדה האילן, וב"ד דר"ג בטלום [התנו כל הרוצה לבטל יבא ויבטל, ג"ש שבת שבת - לפני מותר, הלל"מ"ס רק בזמן המקדש]

מותר להשקות בחוה"מ מנהרות המושכות מאגמים דלא פסקי,
מברכות של מי גשמים כשעוברת ביניהן אמת המים (לר"פ - שמספיקה לרוב השדה בב"א, לרב אשי - אפי' לב' וג' ימים),

מברכה שמקבלת מים מבית השלחין הגבוה שעדיין מטפטפת ולא פסק המעיין הגבוה

לא ידלה מעריגה נמוכה לגבוה, מותר לדלות מים לירקות לאוכלן (רש"י - בחוה"מ) אבל לא ליפותן

גמ' ד. : - ו :

מותר לחזור ולחפור בחוה"מ עוגיות בורות תחת גפן וזית למים ישנים אבל לא חדשים

ראב"ע - אין עושין אמה בתחלה בחוה"מ [טירחא] ובשביעית [נר' כעודר, מכשיר אגפיה לזריעה ע"י העפר רך שנותן שם, ולחכמים מותר בשביעית
ומותר לתקן בחוה"מ אמה בת ו' טפחים שנסתמה עד טפח (אבל לא בפחות)
וספק בטפחים להעמידה עד ט' טפחים

בורות - דיחיד שצריך להן - חוטטין (להעלות צרורות)

דרכים שצריכים להן חפירה מותר,

שאין צריכים - חטיטה ולשפות סדקים מותר אבל לא חפירה

{ רמז לציון קברות מן התורה; שם אורחותיו רואה ישועה }

אין מציינין קברים על שלא מטמא באוהל, על הוראות לכו"ע

אבל מציינין על הספיקות - סככות ופרעות (אבנים היוצאים מגדר) סמוך לביה"ק סמוך לרה"ר,

בית הפרס שנאבד בה קבר

מרחיקין ציון כל שהוא מהטומאה, רבי של רש"י - ובאבן גבון א"צ להרחיק
שדה מצויינת עם אילנות - ת"ק - בידוע שנחרש קבר בין האילנות אחרי שציננה, ומותר להכנס ע"י
ניפוח; ר"י - צריך שאילת בקי

ב' אבנים מצויינות ואין סיד ביניהם - ביניהם טהור
כשהסיד מרודה לכאן ולכאן ביניהם - ביניהם טמא אא"כ יש חורש ביניהם [החורש גרם שיקלף]

ד' מצרים מצויינים - הן טהורין וכל השדה טמאה
כלאים שניצן ניכר - יוצאין עליהם מיד
שכר פעולה ליוצאין על כלאים מתרומת הלשכה
ממעטין כלאים שנזרע ^{1/24}, ואחר התקנה - מפקירין כל השדה

גמ' ו: - ח:

ר"א בן יעקב - מושכין מים מאילן לאילן אבל לא לכל השדה בית הבעל וחכמים (ר"מ) מתירין
משקין שדה מטוננת (ליחה ויבשה)
מרכיזין (לרש"י - השקאה פורתא) שדה הבעל ערב שביעית שיצאו ירקות (הרווחה) בשביעית, בשביעית
למוצאי שביעית, אבל לא בשביעית לשביעית
לר"י אין צדין עכברים כדרכו בשדה לבן (בעל) בחוה"מ ושביעית [רש"י - מתקן השדה, ואין הפסד כ"כ]
רשב"א - בסמוך לשדה אילן מותר [יצאו לזה ויחריבו]
להחריב חורי נמלים - נותן מעפר חור אחר בב' עברי דנהר וגם (לרש"י) מריחוק פרסה - וחונקין
מתקן פירצה לגינה בחוה"מ - מח' אי בהוצא ודפנא או בצרור בלי טיט
ומותר לבנות כדרכו כותל חצר, כותל הגווחה לרה"ר, בשביעית אפי' כותל גינה
ראיית נגעים בחוה"מ - בטהור אסור [ר"י - וביום הראות - יש יום שלא (חתן, רגל, לרבא - אבל דבר
הרשות לא), רבי - דומיא דהמתנה ופינו את הבית]
הסגר ראשון (לרש"י - בסופו) - מותר
הסגר שני - ר"מ - להקל ולא להחמיר (לא יאמר "טמא")
חכמים, ר' יוסי - אסור [לטהרו או לטמאו - חייב להגיד]
ב' תנאי אליבא דרבי אם רואין במוסגר ולא במוחלט [צוותא דאשתו עדיף ליה (לרש"י) - מוחלט מותר
ומוסגר אסור]
או במוחלט ולא במוסגר [צוותא דעלמא עדיף ליה (לרש"י) - מוחלט משתלח ולא מוסגר]
ר"י - ימי ספירו אסור בתשמיש ולא בימי חלוטו
ר' יוסי בר"י, רבי - ספירו וק"י לימי חלוטו

ליקוט עצמות אביו ואמו - לר"מ מותר [שמחת הרגל עליו], לר' יוסי אסור [אבל]
לא מעוררין או מספידין מת תוך ל' יום לרגל (רש"י - אם מת תוך ל')
[רב - ספדן לוקח מעות לרגל, שמואל - לא משתכח מלב (רש"י - ואתי למיספד ברגל)]
בחוה"מ אין חופרין כוכין (בחפירה) וקברות (בבנין), אבל מחנכין (מקצר ומאריך) כוכין
עושין נברכת (לכביסה) במועד
עושין ארון כשהמת בחצר ולר"י רק בנסרים מוכנים ולרשב"ג יכול לנסר בצנעא בביתו

רש"י ח. - ח:

ליקוט עצמות צרורין בסדין - לרש"י - אע"פ שלא רואה, מתאבל עד שיקברו
אין חופרין כוכין - לרש"י - מחיים אבל לאחר מיתה מותר אפי' ביו"ט שני

גמ' ח : - יא.

אין נושאין במועד [אין מערבין שמחה בשמחה [ויעש שלמה...ז' ימים וז' ימים], שמניח שמחת הרגל,
ושמחת בחגך ולא באשתך, טירחא, דימתין ומבטל פו"ר]
אבל מותר במחזיר גרושתו, לישא בערב יו"ט

{נמחלו ישראל שלא עשו יו"כ בחינוך ביהמ"ק, ודוד על אותו עון;
מצוה שאפשר ע"י אחרים - תבחר הגדולה, אין מבטלין תורה {

נפטר מרבו ולן, צריך ליפטר ממנו פעם אחרת [כשלמה]

עושה אשה תכשיטיה במועד חוץ מסיד לר"י אא"כ יכולה לקלפו במועד [מצירה אבל שמחה לאחר
זמן]

תפירה - הדיוט (שלא יכול להוציא מלא מחט בתחיבות הרבה בב"א, שלא יכול לכוון חתיכת הבגד
בשפה החלוק) מותר כדרכו
אומן מפזר התפירה

מיטה - ת"ק, ר"מ - מסרגין שתי וערב אבל אין גודלים החבלים בתחלה
ר' יוסי - דוקא מומחין (שתי בלא ערב, ממתח הרפוי)
י"א - אין ממתחין - דאפשר למלא במאני

מעמידים תנור וכירים וריחים חדשים במועד לר"א - ובלבד שלא יגמור מלאכתן
לר"י - אין מכבשין (מנקר - חותך האבנים, נקב שיפול התבואה) ריחים בתחלה, ולי"א אף בישנה

מותר ליטול ציפני סוס וחמור שרוכב עליה, אבל לא לטחינה (ורב יהודה מתיר)

מותר לבנות איצטבא, רפואה לבהמה

אסור לעשות צימוקים מתמרים [רש"י - אסור לתקן ביו"ט מאכל דחול]
אא"כ דאל"ה יתלעו [כפרקמטיא האבד]

פרקמטיא כל שהוא אסור ובדבר האבד מותר; מציל חוב כדבר האבד

מותר לבנות תנור בחוה"מ פסח [רש"י - לאלתר יבש ויכולין לאפות ברגל]

עושין מעקה מעשה הדיוט (הוצא ודפנא, אינו טח), שפין סדקי תנור ביד ורגל מעשה הדיוט

מתקנין חלקי הדלת חוץ: ממכוין מלאכתו במועד, רב חסדא - כלי שעושה קול [רש"י - אולודי קול אסור],
לר"פ - אחר גזרת יוחנן כה"ג, רב אשי - לר"י דבעי שינוי

כיבוש מותר ביכול לאכול במועד, בדבר האבד